

V rozhodnutí městského zastupitelstva bylo st-li sděleno, že úřad dospěl k svému závěru na základě odhadu městské policie; byla tedy st-li sdělena pomůcka, na základě které úřad dávku vyměřil. Aby konal nějaká další šetření o námitkách vznesených st-lem co do správnosti onoho odhadu, aby prováděl důkazy st-lem nabízené a rozhodnutí své blíže odůvodňoval, nebyl však úřad povinen právě následkem toho, že st-l podle § 7 prav. byl ze součinnosti při zjišťování skutkové podstaty následkem prekluse vyloučen.

Č. 13.063.

Četnictvo: * Četnický strážmistr, který byl v Maďarsku po 28. říjnu 1918 povýšen na četnického štábního strážmistra, nemá nároku, aby byl převzat do služeb čsl. četnictva v hodnosti výkonného nadporučíka.

(Nález ze 17. listopadu 1937 č. 3292/35-7.)

V ě c: Eduard B. v Levoči proti rozh. min. vnitra v Praze ze 6. května 1935 o přiznání hodnosti výkonného nadporučíka četnického.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á.

D ů v o d y: Podle správních spisů byl st-l ve sboru bývalého uher. četnictva v době státního převratu v hodnosti četnického strážmistra I. třídy. Dekretem maďarského min. voj. věcí z 4. ledna 1919 byl jmenován četnickým štábním strážmistrem ve stavu maďarského četnictva s účinností od 1. prosince 1918.

Podáním z 5. září 1919 žádal st-l u zem. četnického velitelství pro Slovensko v Bratislavě, aby byl převzat do služeb československého četnictva, podepsav se jako »četnický pisární hlavní oficiál«. Na základě této přihlášky byl pak st-l dnem 1. října 1919 presentován u zem. četnického velitelství v Bratislavě v hodnosti vrch. četnického strážmistra I. třídy a přidělen jako podřízený četník četnické stanici ve Velké Sevluší a pak Oravském Podzámku. Na základě provedeného superarbitračního řízení byl pro nezpůsobilost k četnické službě od 1. února 1921 přeložen do trvalé výslužby.

Podáním z 12. prosince 1934 žádal zem. četnické velitelství v Bratislavě, aby mu dodatečně byla přiznána hodnost okr. inspektora II. třídy (nyní výkonného nadporučíka) vzhledem k jeho hodnosti jako štábního strážmistra účetního podle výnosu min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017-XIII b), kterážto hodnost nebyla prý při presentaci u československého četnictva uznána jen proto, že byla výsledkem revoluce v Maďarsku v poválečné době.

Nař. výnosem min. vnitra sdělilo, že této žádosti nelze vyhověti, poněvadž st-l v době činné služby v československém četnictvu nesplnil podmínky pro povýšení do hodnosti výkonného důstojníka předepsané.

Rozhoduje o stížnosti vznesené do tohoto rozhodnutí, řídil se nss těmito úvahami.

Stížnost považuje nař. rozhodnutí za nezákonné proto, že prý příslušel st-li již při presentaci u československého četnictva dne 1. října 1919 nárok na přiznání hodnosti četnického okr. inspektora II. třídy

podle ustanovení výnosu min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017/XIII-b), schváleného min. radou 26. února 1919, který povoluje vyjmenování okr. inspektorem II. třídy i bez absolvování informačního kursu.

Nss nemohl stížnost uznati důvodnou.

Zákonem č. 218/1920 Sb., kterým se upravují hranice příslušnosti mezi min. vnitra a min. nár. obrany, byly v § 1 věci týkající se četnictva přiznány min. vnitra a v § 3 stanoveno, že zákon citovaný »vztahuje se též na rozhodnutí a opatření učiněná po dni 28. října 1918«; tedy také na rozhodnutí a opatření učiněná min. vnitra před účinností cit. zákona, t. j. před 17. dubnem 1920. Takovými opatřeními jsou mimo jiné i generální výnosy min. vnitra, upravující přejímání bývalých uherských aktivních četníků k československému četnictvu (srov. důvodovou zprávu k vlád. návrhu zákona č. 218/1920 Sb., č. tisku 2094/1919 a č. tisku 2704/1920 N. S.). Tak výnosem z 5. srpna 1919 č. 12.566/19-13 bylo mimo jiné stanoveno, že bývalé uherské aktivní četníky, kteří následkem státního převratu se přihlásili a byli přijati do služeb československého četnictva, je dnem přijetí vzíti do stavu u zem. četnického velitelství v Bratislavě a že bývalým titulárním a skutečným strážmistrům uherského četnictva, převzatým do služeb československého četnictva, ponechává se jejich dosavadní hodnost. Dalším výnosem min. vnitra z 2. července 1920 č. 38.482/20-13 bylo vysloveno, že ustanovení prve cit. výnosu platí též pro bývalé titulární a skutečné strážmistry účetní služby a že v příčině uznání hodnosti mužstva bývalého maďarského a bosensko-hercegovského četnictva, povýšeného po převratu v bývalém sboru, vyhrazuje si min. vnitra, pokud se tak již nestalo, individuální rozhodnutí. Konečně stanoveno v něm, že bývalým okresním a štábním strážmistrům výkonné i účetní služby maďarského nebo bosensko-hercegovského četnictva ponechává se hodnost vrchního strážmistra a že pokud jsou ve službě výkonné, mohou býti pověřeni velitelstvím stanice na základě vyjádření představených velitelů okresů a oddělení bez dalšího omezení. Pro povýšení na výkonného důstojníka platí dotyčné normy s výjimkou, že jednoroční služba jako definitivní velitel stanice v československém četnictvu nahrazuje službu jako zástupce velitele okresu, a absolvované kursy u jiných četnických sborů se uznávají jako absolvování hodnostní školy.

Z těchto výnosu min. vnitra vyplývá jednak, že se jimi jako generální normou přiznává bývalým uherským aktivním četníkům při převzetí jich do služeb československého četnictva nárok pouze na hodnost nabytou do dne státního převratu, t. j. do 28. října 1918, kdežto ve příčině uznání hodnosti získané teprve později v bývalém uherském četnictvu, vyhradilo si min. vnitra individuální rozhodnutí, aniž stanovilo pro to určité směrnice a podmínky, při jejichž splnění by tato po státním převratu v uherském četnictvu získaná hodnost musila býti kogentně ponechána i ve služebním poměru československém. Nebyl tedy ve příčině takto získané hodnosti přiznán bývalému uherskému četníkovi právní nárok, nýbrž ponecháno individuální rozhodnutí volné úvaze ministerstva.

Ježto pak st-li byla hodnost štábního strážmistra účetní služby v maďarském četnictvu propůjčena, jak stížnost sama uznává, teprve dekretem maďarského min. vojenských věcí ze 4. ledna 1919, tedy už po státním převratu, neměl st-l podle shora uvedeného při svém převzetí do československé služby četnické ž á d n é h o n á r o k u, aby mu tato hodnost byla v československých službách ponechána. Jestliže tedy min. vnitra ve smyslu onoho generálního výnosu svého z 2. července 1920 č. 38.482/20-13 odpírá st-li podle své volné úvahy, nijak omezené, uznati tuto st-lovu hodnost v četnictvu československém, nemůže se tím dotknouti žádného subjektivního práva st-lova po rozumu § 2 zákona o nss č. 164/1937 Sb., když mu cit. výnos takového práva nedává.

St-l měl podle toho při převzetí nárok pouze na to, aby mu byla ponechána hodnost, kterou měl v bývalém uherském četnictvu v době státního převratu, t. j. podle nesporného stavu věci hodnost četnického strážmistra I. třídy, která organizačním výnosem min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017/XIII-b) (Věstník čs. četnictva č. 1/1919) byla přejmenována na hodnost vrch. strážmistra I. třídy (viz odst. 1 lit. b) pod č. 3 cit. výnosu) a která také st-li byla skutečně přiznána. Nelze proto důvodně tvrditi, že bylo porušeno st-lovo právo subjektivní.

Pokud se stížnost odvolává pro tvrzený nárok st-lův na hodnost výkonného důstojníka (okr. inspektora II. třídy) — jak byla prve cit. organizačním výnosem min. vnitra přejmenována dosavadní hodnost štábního strážmistra (viz odst. 1 lit. c) č. 1 cit. výnosu org.), propůjčená st-li dekretem ze 4. ledna 1919 v bývalém uherském četnictvu — a poukazuje na znění odstavce 6 organizačního výnosu min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017/XIII-b), činí tak neprávem. Samo znění odstavce toho (arg. slova: »povoluje se, aby nyní sloužící okr. a štábní strážmistři výjimečně byli jmenováni četnickými okr. inspektory II. třídy«) ve spojení s odstavci 2 až 5, jednajícími o náležitostech pro povýšení důstojníků správních, účetních a výkonných, pak s odstavcem 8, ve kterém se praví, že »příští uchazeči musí však zmíněný kurs dokončiti, než dosáhnou této hodnosti«, svědčí jasně tomu, že stanovené tu povýšení na četnické okr. inspektory II. třídy (nyní výkonné nadporučíky) se týká těch okr. a štábních strážmistřů, kteří v době vyhlášení výnosu toho (»nyní«) sloužili již v československém četnictvu. St-l v době vyhlášení uvedeného výnosu (14. března 1919) v československém četnictvu ještě služby vůbec nekonal a nebyl tedy »nyní sloužícím štábním strážmistrem«, takže se na něho výnos ten vůbec nevztahoval, ba nevztahoval by se na něho ani v případě, že by mu hodnost štábního strážmistra, jíž dosáhl v době popřevratové v uherském četnictvu, byla bývala při presentaci v československém četnictvu dne 1. října 1919 skutečně uznána. Pro dosažení hodnosti výkonného důstojníka v československém četnictvu byl by musil st-l v době své činné služby splniti náležitosti výnosu min. vnitra z 26. února 1919 č. 2017/XIII-b), pokud se týče výnosu ze 4. srpna 1920 č. 29.002/13 [Věstník čs. četnictva č. 13/1920 bod A II a) odst. 5]. Netvrdí-li stížnost sama, že by st-l byl těmto náležitostem vyhověl (zejména pokud jde o absolvování předepsaného kursu), pak nelze shledati, že by stanovisko zaujaté žal. úřadem nebylo v souhlasu se zákonem.